

11.9.-toimintaryhmä

11.9.-toimintaryhmä koostuu ihmisistä, joita yhdistää huoli maailman tilanteesta ja ”terrorisminvastaisen sodan” aiheuttamasta vaarasta demokratialle, ihmisoikeuksille ja maailmanrauhalle.

Ryhmän mielestä on erittäin huolestuttavaa, että ”terrorisminvastainen sota” perustuu valtiopropagandan armoilla olevan valtamedian levittämään valheelliseen kuvaan itse syyskuun 11:n terrori-iskuista. Kuvaa, jota jatkuvasti käytetään perusteena lainsäädäntömuutoksille. Näin on tehty myös Suomessa. Al-Qaidan hyökkäys Yhdysvaltoja vastaan 11.9.2001 on kuitenkin fiktiota. Tällä keisarilla ei ole vaatteita.

Toimintaryhmän tarkoitus on tuoda yleiseen tietoisuuteen riippumatonta tutkimusta terrori-iskuista ja paljastaa sotaa käyvien suurvaltojen harjoittama väestön terrorismilla pelottelu.

Toimintaryhmä järjestää yleisötilaisuuksia, ja sen jäsenet tekevät omaa aiheeseen liittyvää tutkimusta, luennoivat ja kirjoittavat lehtiartikkeleita. Olemme järjestäneet mm. yleisötilaisuuksia, elokuvatapahtumia ja seminaareja sekä pitäneet infopöytää eri tapahtumissa. Tapahtumien neljäntenä vuosipäivänä järjestimme Ostrobotnia-talolla seminaarin, jossa puhuivat Saksan entinen teknologiaministeri Andreas von Bülow, kirjailija Leena Krohn sekä tekniikan tohtori Heikki Kurttila. Samana iltana joukko nimekkäitä suomalaisartisteja nousi totuuden puolesta Tavastian lavalle.

Kaikki totuutta ja oikeudenmukaisuutta arvostavat ihmiset ovat tervetulleita mukaan toimintaryhmän työhön. Monenlainen apu mm. tilaisuuksien järjestämisessä ja materiaalin tuottamisessa on tervetullutta. Mukaan toimintaamme ja sähköpostilistallemme pääsee lähettämällä viestin osoitteeseen info@11syyskuu.org.

Toimintaryhmä tukeutuu internetsivustoon

www.11syyskuu.org

Video- ja äänitearkisto:

11syyskuu.net

Esitteen WTC-kuvat:
911research.wtc7.net

Tarkemmat viitetiedot
www.11syyskuu.org/avtap
1.9.06

Syyskuun 2001 terrori-iskut:

Avoim tapaus

Virallinen kertomus terrori-iskuista

Syyskuun 11. päivän aamuna vuonna 2001 joukko mattoveitsin aseistautuneita arabeja kaappasi neljä matkustajakonetta. Yksi koneista ohjattiin WTC:n pohjoistorniin kello 8:46 ja toinen etelätorniin kello 9:03. Kolmas kone törmäsi Pentagoniin kello 9:36 neljännen syöksyessä maahan Pennsylvaniassa kello 10:03. Törmäysten ja tulipalojen heikentämät pilvenpiirtäjät luhistuivat maan tasalle 56 minuutin ja 85 minuutin kuluttua iskuista. Kolmas pilvenpiirtäjä, WTC 7, luhistui maan tasalle kello 17:20 pohjoistornin sinkoaman teräsromun ja huoneistopalojen vahingoittamana. Afganistanissa oleskellut Osama bin Laden nimettiin pääepäillyksi välittömästi iskujen jälkeen, ja nimilista kaappareista oli valmis muutamassa päivässä. Yhdysvallat hyökkäsi Afganistaniin noin kolmen viikon kuluttua iskuista.

Miksi on syytä epäillä virallista kertomusta?

Tiedämme nyt, että Yhdysvaltain johto valehteli järjestelmällisesti Irakin joukkotuhoiseista oikeuttaakseen hyökkäyksen maahan. Irakin sotaa perusteltiin myös Saddam Husseinin tekaistuiksi osoittautuneilla yhteyksillä syyskuun 11:n terrori-iskuihin. Näiden iskujen virallisen selityksen tueksi esitetyt todisteet eivät ole sen vakuuttavampia.

Meille on kerrottu 19 arabiterroristin nimet. Kuitenkin useita heistä on mm. BBC:n ja *Telegraphin* mukaan löytynyt elossa. Nimelistä ei ole korjattu. Toisaalta arabien nimiä ei löydy julkaistusta matkustajaluetteloista eikä ruumiinavauspöytäkirjoista. Pitäisikö meidän silti uskoa, että nuo viranomaisten nimeämät miehet toteuttivat iskut?

Kesäkuussa 2006 FBI:n puhemies Rex Tomb tunnusti, ettei FBI:llä ole riittäviä todisteita Osama bin Ladenin osallisuudesta iskuihin.

Iskuilla on siten perusteltu kahden valloitus sodan käynnistämistä, vaikka esitetyt todisteet eivät oikeudessa riittäisi kenenkään tuomitsemiseen.

Tarinan mukaan kaapattuja koneita risteili Yhdysvaltain ilmatilassa lähes kahden tunnin ajan ilman, että ilmavoimat onnistui puuttumaan tapahtumiin millään tavalla. Sekoittivatko tuolloin meneillään olleet sota- ja terrorisminvastaiset harjoitukset, joissa lehtitietojen mukaan mm. tuotettiin vääriä tutkasignaaleja olemattomista kaapatuista koneista, ilmavoimien toimintaa?

Ensimmäisen ja viimeisen kerran historiassa tulipalojen väitetään sortaneen maan tasalle teräsrunkoisia pilvenpiirtäjiä (3 kpl). Rakennusten sortumistapa vastaa hallittua purkua. Lähes koko todistusaineisto eli rakennusten teräsjäänteet kuljetettiin nopeasti Kaukoidän sulattamoihin. Rakennustuloselvitykset ovat viiden vuoden kuluttua iskuista yhä kesken.

Miten yhteen maailman parhaiten suojatuista rakennuksista, Pentagoniin, onnistuttiin iskemään – ja vielä tunnin kuluttua WTC-iskujen alkamisesta?

Entä onko vain sattumaa, että uuskonservatiivien v. 2000 laatima strategia paperi ”Rebuilding America’s Defenses” totesi Yhdysvaltain maailmanherruuden suunnitelman nopean läpiviennin olevan mahdollista vain jos tapahtuu ”uusi Pearl Harbor”? Jo vuonna 1997 presidentti Carterin turvallisuuspoliittinen neuvonantaja **Zbigniew Brzezinski** oli todennut, että vain Pearl Harborin kaltainen tapaus takaisi amerikkalaisten tuen laajalle kansainväliselle sodankäynnille.

Uuskonservatiivit saivat uuden Pearl Harborinsa. Onko meidän nyt vain uskottava heidän kertomuksensa syyllisistä?

Törmäyskohtien alapuolella ei ollut missään vaiheessa merkkejä tulipaloista saati sortuneista kerroksista kummankaan tornin osalta. Tulipalot, joilla sortumiset on yritetty selittää, eivät olleet erityisen suuria verrattuna muihin teräsrakenteisten pilvenpiirtäjien tulipaloihin. Niissä ainutkaan ei ole sortunut.

Sortuma eteni räjähdysmäisesti ja melkein vapaan pudotuksen nopeudella ylhäältä alas, mikä merkitsi sitä, ettei alapuolinen terve rakenne juurikaan vastustanut sortumaa ympäröivää ilmaa enempää.. Sortuminen eteni symmetrisesti periaatteessa suurimman vastuksen reittiä. Ilman rakenteiden räjähtein tapahtuvaa hajottamista (controlled demolition) mahdollisesti alkanut sortuma olisi pysähtynyt alkuunsa tai yläosa olisi korkeintaan kaatunut sivuun. Rakenteiden pilkkoon tuminen pieniin osiin aina pulverisoituneeksi betoniksi asti vaatii valtavasti enemmän energiaa kuin rakennuksen massan potentiaalienergia.

Energia ei riitä havaittuihin ilmiöihin

WTC:n rakennustuhot

Aamupäivällä tuhoutuneet kaksoistornit eivät olleet ainoat syyskuun 11:nen iskuissa tuhoutuneet pilvenpiirtäjät. Myöhään iltapäivällä tuhoutui lisäksi WTC 7, 47-kerroksinen teräsrunkoinen rakennus. Siihen ei osunut lentokonetta ja sen tulipalot olivat vähäiset. Kuitenkin se yhtäkkiä murskaantui alhaalta alkaen ja vajosi siististi perustuksilleen lähes vapaan putoamisen ajassa. Murskattava rakenne ei siten juurikaan vastustanut liikettä.

9/11-komissio ei maininnut kesällä 2004 ilmestyneessä raportissaan, ”täydellisessä selonteossa”, WTC 7:n tuhoutumista, ja tiedotusvälineetkin ovat sen sivuuttaneet. NIST (National Institute of Standards and Technology), jonka tehtävä on selvittää rakennustuhot, tunnusti vuoden 2006 alussa, että ”meillä on ollut vaikeuksia saada otetta WTC 7:stä”. NIST onkin päättänyt teettää WTC 7:n selvityksen pitkälti alihankkijalla. Raportin on määrä valmistua marraskuussa 2006, yli viisi vuotta tuhoutumisen jälkeen.

Kaksoistornien osalta NIST julkaisi lopullisen raporttinsa syksyllä 2005. NIST pitää tornien sortumisia pelkästään painovoimaisina tapahtumina, jotka saivat alkunsa törmäysvaurioiden ja tulipalojen yhteisvaikutuksesta. Sortumisiin liittyvät oudot ilmiöt jäivät raportissa selittämättä, jopa mainitsematta. Näitä ovat luhistumisen symmetrisyys ja täydellisyys, betonin lähes täydellinen pulverisoituminen, lyhyt sortumisaika, pitkään kuumana pysyneet rauniot ja niistä löytynyt sula metalli. Epäsuorasti NIST tunnustaa, ettei se saanut otetta kaksoistorneistakaan.

Skeptikot katsovat, että vain heidän esittämänsä räjähdeturkuhypooteesi pystyy selittämään rakennustuhojen kaikki piirteet

Tapaus Pentagonon

Yhdysvaltain asevoimilla on ollut ainakin kolme erilaista selitystä sille, ettei yhtäkään kaapatuiksi väitetyistä lentokoneista saatu pysäytettyä. Joidenkin päivien ajan iskujen jälkeen totuus oli, ettei yhtään hävittäjää saatu ilmaan ennen kuin Pentagoniin oli törmätty. Sen jälkeen sanottiin, mm. iskuja ”tutkineelle” (ks. seuraava sivu) komissiolle, että hävittäjiä kyllä lähetettiin, mutta ne eivät ehtineet kohteisiinsa ajoissa. 9/11-komission raportti sisältää kolmannen version: ilmailuhallinto FAA antoi ilmapuolustukselle etukäteistiedon *vain* ensimmäisestä kaapatusta koneesta ja senkin liian myöhään.

Pentagoniin osuneeksi väitetty lento 77 sai komission mukaan kaapatuksi tultuaan ja lentosuuntaa muutettuaan lentää 40 minuuttia kohti Washingtonia ilman, että sitä huomattiin. Tämä väite on jyrkässä ristiriidassa mm. liikenneministeri **Norman Minetan** komissiolle antaman todistajanlausunnon sekä komission pöytäkirjaan luetun FAA:n muistion kanssa. Minetan mukaan koneen lähestymistä seurattiin tutkalla Valkoisen talon alla sijaitsevassa komentokeskuksessa, jossa hän oli itse paikalla. Komissio sivuutti loppuraportissaan Minetan ja ilmailuhallinnon lausunnot.

Mitä Pentagonissa sitten todellisuudessa tapahtui? Sitä on vaikea päätellä käytettävissä olevasta todistusaineistosta. Julkistetuista valvontakameroiden videoista ei saa mitään käsitystä siitä, millainen lentolaite rakennukseen osui.

Rakennukseen törmännyt lentolaite teki joka tapauksessa huiman 330 asenteen kaaroksen Pentagonin kohdalla törmäten lopuksi lähes maata viistäen keskelle rakennuksen seinän ainoaa vahvistettua kaistaletta. Tällainen manööveri vaatisi taituruutta, johon monet ammattilentäjätäkään eivät omien sanojensa mukaan pystyisi. Iskun kohteeksi joutunut rakennuksen osa oli vahvistustöiden vuoksi edelleen vajaamiehitetty. Korkeimpien virkamiesten työtilat sijaitsivat suuren rakennuksen vastakkaisella puolella.

Silminnäkijöiden kuvaukset Pentagoniin törmänneestä koneesta vaihtelevat. Jotkut kertovat nähneensä matkustajakoneen, toiset tätä pienemmän koneen. Yksikään silminnäkijä ei ehtinyt ottaa kuvaa Pentagonia lähestyneestä koneesta.

Yllä näkyy tornin sortuminen muutama sekunti myöhemmin. Pirstoutu-
neet ja pulverisoituneet rakenteet ovat levinneet yhä kauemmaksi.
Virallinen selonteko on yrittänyt selittää sortumiset valtaviin tulipalo-
jen heikentämien rakenteiden painovoimaisella luhistumisella. Väli-
pohjien väitetyin putoamisen seurauksena tapahtuneen pystypilareiden
tuennan nurjahtamiseen perustuva ”pannukakkuteoria” on laajimmin
levitetty selitysyrittäminen. Missään kuvissa räjähdysmäisten purkausten
alapuolella ei näy kuitenkaan merkkiä tulipalosta ja sen romahdut-
tamista kerroksista.

NIST:n 10 000-sivuinen raportti selitti tapahtumia pelkästään *ennen*
sortumisen alkamista. Itse tornien luhistuminen sivuutettiin kokonaan
pelkällä toteamuksella, että ”sitten tapahtui täydellinen sortuminen”
(global collapse). Sortumiset selittyvät vain räjähteiden käytön huo-
mioon ottamisella.

Kuva-aineistoa: 911research.wtc7.net/wtc/evidence/photos/collapses.html

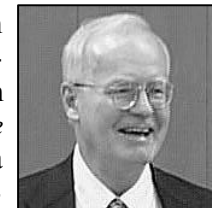
Pohjoistorni

Torni on 63 metriä leveä. Nuoli osoittaa tornin kappaleisiin, jotka ovat sinkoutuneet sivulle vähintään 70 metrin päähän. Mikseivät kappaleet vain pudonneet alas? Mikä on voima, joka pirstoo kaiken pieniksi osiksi ja pölyksi? Mistä sivulle ja yläviistoon purkautuvat betonipölyturbulenssit. Nuo ovat viralliselle selonteon räjähteet sivuuttavalle lähtökohdalle mahdottomia kysymyksiä vastattaviksi. Kuva on kirjasta *Painful Questions* (Eric Hufschmid).

Epäilijöiden joukko kasvaa

Keväällä 2004 ilmestyi ensimmäinen amerikkalaisen älymystön edustajan kirja, jossa suoraan kyseenalaistetaan virallinen 9/11-tarina: tunnetun teologin ja filosofin, emeritusprofessori **David Ray Griffinin** teos *The New Pearl Harbor: Disturbing Questions about the Bush Administration and 9/11*. Kun kirja julkaistiin Britanniassa, siihen kirjoitti esipuheen Blairin hallituksen entinen ympäristöministeri ja kansanedustaja **Michael Meacher**. Griffin on kirjoittanut syyskuun 11:nneistä muitakin kirjoja, mm. *The 9/11 Commission Report: Omissions and Distortions*, jossa hän osoittaa seikkaperäisesti, ettei iskuja tutkineen komission tavoitteena ollut selvittää iskuja vaan levittää valheita ja suojella syyllisiä. Hän on lisäksi käsitellyt aihetta uskonnonfilosofian näkökulmasta sekä kirjoissa että alan konferensseissa.

Loppuvuonna 2005 nousi 9/11-totuusliikkeen tunnetuimpien nimien joukkoon fysiikan professori **Steven E. Jones**, joka on vaatinut räjähteiden käytön tutkimista pyrittäessä selittämään WTC:n kolmen pilvenpiirtäjän tuhoutumista 11.9.2001. (WTC:stä ks. tämän lehtisen sivu 3.)

Jones ja filosofian professori **James Fetzer** (joka on palkittu mm. Helsingin yliopiston mitalilla) perustivat alkuvuodesta 2006 **Scholars for 9/11 Truth** -järjestön (st911.org). Järjestöllä on jo satoja jäseniä, joukossa useita kymmeniä eri alojen professoreja. Se pitää virallista kertomusta syyskuun 11:n tapahtumista valheellisena ja vaatii kansainvälistä tutkimusta aiheesta. Jäseniin kuuluvat mm. USAn ”Tähtien sota” -avaruuspuolustushanketta presidenttien Carter ja Ford kaudella johtanut tri **Robert Bowman**, Saksan entinen teknologiaministeri ja apulaispuolustusministeri **Andreas von Bülow** sekä George W. Bushin hallinnon entinen työministeriön pääekonomisti, professori **Morgan Reynolds**. Virallisen kertomuksen epäilijöihin lukeutuu lisäksi monia muitakin professoreita, tiedusteluasiantuntijoita, entisiä ministereitä ja toimittajia. (Ks. 11syyskuu.org/skeptgal.)

Vihollisen nimissä tehdyt hyökkäykset eivät ole mitään uutta

Hyökkäyssotia on vaikea aloittaa. Kaikissa maissa on vaikea saada ihmisten enemmistöä hyväksymään itsensä tai lastensa tapattamista vain valtion valta-yrkimysten vuoksi. Niinpä hyökkäyssodat on väärennettävä puolustukselliseksi. Hitlerin valtaannousua junailleen valtakunnanmarsalkka Hermann Göringin mukaan sotavalmius voidaan luoda seuraavasti: *”Se on helppoa. Riittää, kun kerrotaan ihmisille, että heitä vastaan on hyökätty ja tuomitaan rauhantekijät epäisänmaallisesta toiminnasta, joka saattaa maan vaaraan.”*

Sotia on siksi tavallista aloittaa provosoimalla vastapuolta tahallaan tai sitten lavastetulla tai luulotellulla hyökkäyksellä, josta syytetään vihollista. Suomalaisille tuttu tapaus on Neuvostoliiton 26.11.1939 ampumiksi osoitetut Mainilan laukaukset, joista se syytti Suomea ja joita se käytti verukkeena talvisodan aloittamiseen. Valtio-päivätalon poltosta seurannut kiihko ja poikkeustila mahdollistivat natsien diktatuurin pystyttämisen.

Hitler perusteli Puolaan tunkeutumistaan väitteellä, että puolalaiset olivat hyökänneet saksalaista radioasemaa vastaan. Todellisuudessa saksalaiset itse lavastivat tämän hyökkäyksen puolalaiseen univormuun puetun keskitysleirivangin avulla.

Myös USA on aloittanut monet sotansa tämän tyyppisten verukkeiden pohjalla. Tunnetuin esimerkki on Tonkinin lahden välikohtaus, jota käytettiin perusteena Vietnamin sodan aloittamiseen. Väitettyä pohjoisvietnamilaisen torpedoaluksen hyökkäystä yhdysvaltalaisista hävittäjää vastaan ei todellisuudessa koskaan tapahtunut.

Tiedonvapauslain nojalla julkisuuteen saadut asiakirjat kertovat, että vuonna 1962 USA suunnitteli kuubalaisten nimissä tehtyjä terroritekoja, joilla saataisiin syy hyökätä Kuubaan. Tämä ”Operaatio Northwoods” olisi sisältänyt mm. kuubalaispakolaisten veneen upottamisen, amerikkalaisen matkustajakoneen kaappauksen ja amerikkalaisen matkustajakoneen alasampumisen vale-Migillä.

Steve Kahn

Voimakkaasti sivulle ja ylös suuntautuvia pulverisoituneen betonin virtauksia.

Etelätorni

Gulnara SamoiloVA

Etelätornin yläosa alkoi ensin kaatua sivulle. Alkanut kaatumisliike loppui kuitenkin siihen, kun yläosa alkaa vajota ja tuhoutua kokonaan äkillisesti laajenevaksi pölypilveksi. Sortuma etenee alaspäin. Loppuosa tornista tuhoutuu räjähdysmäisesti ylhäältä alas.

9/11: propagandan riemuvoitto

11.9. elettiin uudelleen amerikkalaisten tajuntaan painunut Pearl Harbor ja kääntyminen sodan kannalle. Syyskuun yhdennentoista kauhistavuus on enemmän kuin sen 3000 uhrissa. Koneiden törmäykset olivat röyhkeä tunkeutuminen suurvallan sydämeen, ja pilvenpiirtäjien romahtaminen aikaansai valtavan tunnevaikutuksen. Sortuminen oli se kliimaksi, jolla hyökkäyksen seuraukset saivat ne mittasuhteet, jotka mahdollistivat sanomalehtien suuret SOTA!-otsikot. Se, että samanaikaisesti iskettiin Pentagoniin, vahvisti sotaulottuvuutta.

Iskujen yllättävä röyhkeys ja tornien mykistävä luhistuminen pysäyttivät ajattelun. Kaikenkattava ”Miten tämä on mahdollista?” -päivittely ja tapahtumien vyöry suuntasi ajatukset pois pieniltä näyttävistä yksityiskohdista kuten siitä, ettei tornien sortuminen nähdyllä tavalla ole mahdollista törmäysten ja tulipalojen seurauksena tai että 47-kerroksinen WTC 7 sortui iltapäivällä yhtäkkiä omia aikojaan. Sen sijaan viranomaisten pian esiintuomat vihjeet Osamasta ja arabikaappareista tarjosivat valmiin suunnan ihmisten raivolle.

Kun tähdätään sotaan, käytetään propagandaa. Sen voi toteuttaa uutisohjailulla ja valmiiden tulkintojen vuodattamisella. Vihollinen dehumanisoidaan. Guantánamon vankileiri ei olisi mahdollista ilman että tässä onnistuttiin.

Kun on toistamalla toistettu väärää tietoa, siitä tulee ”kaikkien tietämä tosiasia”. Valmiin tarinan toistaminen on ollut osa pysyvän poikkeustilan luomista. Kritiikki esitettyä tarinaa kohtaan, mahdottomuuksien ja ristiriitojen osoittaminen ja todisteiden vaatiminen ovat olleet kevyesti leimattavissa syyllisten puolustamiseksi, terrorismin hyväksymiseksi ja uhrien muiston ja heidän omaistensa loukkaamiseksi, vaikka asia on tarkemmin ajateltuna juuri päinvastoin.

11.9. on eletty ja hyväksytty todeksi. Kaikille on tietyllä tavalla noloa huomata tullessa harhautetuksi. Omien virheiden ja sinisilmäisyyden tunnustaminen ei voi olla helppoa ”neljännen valtiomahdin” edustajille, joiden tehtäviin luetaan vallanpitäjien vahtikoirana toimiminen.

United 93:n kaltaisilla elokuvilla pidetään yllä opittua käsitystä tapahtuneesta. Tyyliilaji, viileäkö dokumentaarisuus, erehdyttää käsitykseen, että väitettyihin matkapuheluihin nojautuva kertomus perustuisi parhaaseen mahdolliseen tietoon lennon vaiheista. (www.11syyskuu.org/93)

Totuutta vaativa liike etenee

9/11-totuusliikkeen toiminnan suuri merkitys tuli lopulta selvästi näkyviin, kun Yhdysvalloissa kesällä 2006 julkaistiin kaksi maanlaajuista mielipidemittaus. Zogby Internationalin tutkimuksen perusteella 42 % amerikkalaisista katsoo hallituksen ja virallisen 9/11-komission salaavan asioita ja 45 % haluaa uuden tutkimuksen syyskuun 2001 iskuista. [1] Hieman myöhemmin julkaistun Scripps Howard News Servicen mittauksen mukaan 36 % amerikkalaisista on jopa sillä kannalla, että jotkin viranomaiset tiesivät iskuista etukäteen mutta joko jättivät ne tahallaan estämättä tai suunnittelivat iskut itse.[2]

Tällainen yleisen tietoisuuden aikaansaaminen on erittäin hyvä saavutus liikkeelle, joka on kärsinyt lähes täydellisestä boikotoinnista valtajuoksuudessa. Tilanne on kuitenkin vuoden 2006 kuluessakin alkanut muuttua. Tähän lienee vaikuttanut esimerkiksi se, että tiedeyhteisön 9/11-skeptikot ovat alkaneet järjestäytyä. Scholars for 9/11 Truth -järjestö perustettiin alkuvuodesta 2006 [3].

Totuusliikkeen näkyvyyttä ovat parantaneet myös hyväntaoliset konferenssit, joita järjestettiin kesällä 2006 mm. Chicagossa ja Los Angelesissa. Maanlaajuinen kaapeli-tv-yhtiö C-Span näytti loppukesästä pääkanavallaan Chicagossa taltioidun paneelikeskustelun, johon osallistuivat mm. professorit James Fetzer ja Steven Jones sekä Yhdysvaltain avaruuspuolustushankkeen entinen johtaja, tri Robert Bowman [4].

Myös uudet virallisen 9/11-tarinan kyseenalaistavat elokuvat ja kirjat ovat siivittäneet totuusliikkeen vahvistumista. Googlen videoiden ykkössijalle ja myös mm. Vanity Fair -lehden sivuille ylsi kolmen yliopisto-opiskelijan dokumenttideo *Loose Cange*. [5] Maailman suurin tiedekustantamo Elsevier julkaisi prof. Paul Zarembkan toimittaman kirjan *The Hidden History of 9-11-2001* ja Yhdysvaltain presbyterisen kirkon virallinen kustannustalo prof. David Ray Griffinin kirjan *Christian Faith and the Truth Behind 9/11: A Call to Reflection and Action*, jota voi tilata esim. Amazonista.

[1] <http://www.zogby.com/features/features.dbm?ID=231>

[2] <http://www.scrippsnews.com/911poll>

[3] <http://st911.org>

[4] <http://video.google.com/videoplay?docid=-5004704309041471296&q=alex+symposium>

[5] <http://www.loosechange911.com>

Britannian ”terrorismpidätykset

Britannian entinen Uzbekistanin suurlähettiläs Craig Murray korostaa The Guardianissa 18.8., että yhdelläkään pidätetyistä ei ollut pommia eikä lentolippua, monella ei ollut edes passia. Monet pidätetyistä olivat olleet poliisin seurannassa yli vuoden. Todisteet tulivat Pakistanista. Siellä erästä Britanniaa murhasyytteen takia paennutta miestä oli ”kuulusteltu”. Sikäläiset menetelmät tietäen henkilö saadaan ”laulamaan” sitä mitä kuulustelijat haluavat. Britannian ”terroristipidätys” tuli sopivalla hetkellä sekä Bushille että Blairille, jotka molemmat ovat kasvavassa poliittisessa ahdingossa.

Terroristien suunnitelma oli poliisin mukaan käyttää TATP:ia (trisetonitriperoksidi) lentokoneiden tuhoamiseen. Teorian mukaan terroristit olisivat salakuljettaneet koneisiin TAPT:n raaka-aineita vetyperoksidia, asetonia ja rikkihappoa ja valmistaneet aineen lentokoneessa yhdistämällä aineet. Menetelmä voi kuulostaa yksinkertaiselta, mutta vain jos ei tunne TAPT:n valmistamisen yksityiskohtia. Terroristien olisi pitänyt ilmeisesti lentokoneen vessassa sekoittaa aineet, joiden on oltava alle viisiasteisia ja sen jälkeen kuivatettava aine kiteiksi, mihin väistämättä kuluisi tunteja. Merkittävään räjähdykseen tarvittaisiin ainakin 250 grammaa TAPT-kiteitä. Koko väitetty pommintekomenetelmä vaikuttaa käytännössä mahdottomalta toteuttaa.

Viimeaikaiset ”terroristipidätykset” ovat kerta toisen jälkeen osoittautuneet poliittisesti motivoituiksi PR-tempauksiksi. Huhtikuun 2005 Britannian ”risiiniterroristien” oikeudenkäynti joutui myöntämään, että mitään risiiniä ei ollut olemassakaan ja useimmat miehet vapautettiin. Vuosia aikaisemmin miehet oli pidätetty näyttävästi uutisoiden. Kesäkuussa 2006 Miamissa pidätetyt miehet joiden väitettiin suunnitelleen Sears Towerin räjäyttämistä, olivat mielenterveysongelmaisia, heillä oli klubi eräässä varastorakennuksessa, ei aseita, ei rahaa, ei räjähteitä ja heidän ainut ”Al-Qaida” -kontaktilinsa paljastui FBI-agentiksi

Pelko salaperäistä terrorismia kohtaan saa kansalaiset tukemaan muuten epäsuosittua hallitusta. Suomi ei saa olla ajopuu tässä virrassa kohti poliisivaltiota. Terrorismin ilmiötä tulee tutkia riippumattomasti.

Edellinen on lainausta avoimesta kirjeestä kansanedustajille 28.8.2006
www.11syyskuu.org/kirje